

Ι.Μ. Κισάμου: “Στον χώρο της Εκκλησίας δικαιωatismοί δεν χωρούν”

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κισάμου και Σελίνου](#)

Με αφορμή τις εξαγγελίες των νέων υγειονομικών μέτρων ως και τις συζητήσεις περί του τρόπου συμμετοχής των πιστών στην Θεία Λατρεία, τις Ιερές Ακολουθίες και τον εκκλησιασμό, καθώς τίθενται πολλά ερωτήματα από πολλούς πιστούς, η Ιεράς Μητρόπολη Κισάμου και Σελίνου ανακοίνωσε τα εξής:

«Σύμφωνα με τα ισχύοντα, από το Σάββατο 6 Νοεμβρίου, υγειονομικά πρωτόκολλα πρόληψης και προστασίας κατά της λοιμικής νόσου των καιρών μας, η συμμετοχή στον εκκλησιασμό ως και την είσοδο στον Ι. Ναό δεν προϋποθέτει την επίδειξη πάσης φύσεως αποδεικτικού, που αφορά την νόσο. Σοφά πράττουσα η Πολιτεία δεν επεμβαίνει σε θέματα πίστεως και λατρείας, καθώς αυτά αφορούν τον έσω άνθρωπο και όχι τις σχέσεις του με το Κράτος.

Το αυτό ισχύει εξάλλου όχι μόνο στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με τρανό παράδειγμα την Γαλλία η οποία αν και κράτος ουδετερόθρησκο, όπως δηλώνει η Κυβέρνηση της: «η αναγνώριση της ελευθερίας της λατρείας προστατεύεται από το Σύνταγμα της Γαλλίας»· αλλά ισχύει και στον λοιπό κόσμο (ΗΠΑ, Αυστραλία, κλπ).

Όμως η μη υποχρεωτικότητα επίδειξης πιστοποιητικού που αφορά την νόσο κατά την είσοδο εις τον Ναό δεν συνεπάγεται, σε καμία περίπτωση, τον μη σεβασμό όσων επιθυμούν την συμμετοχή τους στον εκκλησιασμό, την προσευχή, βάση των ισχυόντων υγειονομικών μέτρων της περιόδου.

Στον χώρο της Εκκλησίας δικαιωatismοί και ξιφουλκισμοί δεν χωρούν καθώς οδηγούν στην διάσπαση της ενότητας. Δεν υπάρχει πάλη ανάμεσα στην ελευθερία και την αγάπη, αφού η αγάπη είναι εκείνη που οριοθετεί την ελευθερία. Συνεπώς η επίκληση εντός της Εκκλησίας του... «δικαιώματος» μου περί ατομικής συμπεριφοράς, αδιαφορώντας για τον συνάνθρωπο «πλησίον», φανερώνει-αποκαλύπτει την δυσκολία, την παθογένεια μου αγαπητικής προσέγγισης του «πλησίον». Εξάλλου ο αιώνιος και μόνος αληθινός Διδάσκαλος, ο Χριστός, αυτό ακριβώς έκανε πράξη επί του Σταυρού.

Θυσίασε τα «δικαιώματα» Του για την αγάπη Του προς τον άνθρωπο. Καλούμε λοιπόν όλα τα πιστά μέλη της Εκκλησίας όπως η συμμετοχή τους στον εκκλησιασμό, την Θεία Λατρεία, την προσευχή γίνεται αιτία και πηγή χαράς και για τον συμπροσευχόμενο αδελφό και όχι αγωνίας και φόβου.

Η τήρηση των ισχυόντων μέτρων της περιόδου και στους Ι. Ναούς, από όσους έχουν διαφορετική άποψη και γνώμη περί του θέματος, φανερώνει πράξη υπέρβασης, αγάπης στον «πλησίον» και γνήσιας ελευθερίας. Δεν είναι υπόθεσης επιβολής του Νόμου καθώς, εντός της Εκκλησίας, η υποχρεωτικότητα επιβολής του Νόμου, δηλ. της εξουσίας, δηλώνει αναγκαιότητα και χάνει την αξία της· είναι υπόθεσης εσωτερικής, πνευματικής κατάστασης του προσώπου. Σαφώς, η Εκκλησία δεν διαχωρίζει τα παιδιά Της, αφού ο λόγος υπάρξεως Της είναι να οδηγήσει τον άνθρωπο στην αγκάλη και αγάπη του Θεού· όποιος και αν είναι, όπως και αν είναι. Όμως ο λόγος του μακαριστού Μητροπολίτη Σισανίου κυρού Παύλου, πιστεύουμε, μπορεί να βοηθήσει να κατανοήσουμε ποιός είναι ο αληθινός, γνήσιος, τρόπος συμπεριφοράς και στάσης ζωής του ανθρώπου του Θεού: «Το να σταυρώνεσαι από αγάπη για τον άλλο αποκαλύπτει την ομορφιά και ελευθερία της ψυχής σου, το να σταυρώνεις τους άλλους κάνοντας επίδειξη της δύναμης σου, δείχνει την ασχήμια που κρύβουμε μέσα μας».